

Ensi vuonna

Teosofinen liike Suomessa on saanut uutta voimaa ja uutta vauhtia sen kautta, että perustettiin Teosofisen Seuran Suomalainen Osasto. Uusi henkinen elämä alkaa versoa — sen oireet näkyvät jo Seuran ulkopuolellakin — ja hartaat teosofit ovat voineet tuntea uuden innon heräävän sielussaan.

Mikä on luonnollisempaa kuin että uuden päivän koittaessa muodot muuttuvat, vanhat hylätään ja uudet astuvat sijalle? Niinpä käy meidän teosofisen aikakauslehtemmekin. Ensi numerosta alkaen sen ulkonäkö muuttuu, sen koko muuttuu, sen nimi muuttuu.

Minkälaiseksi tulee sen ulkonäkö? Sirommaksi, sen uskomme jokaisen lukijan myöntävän. Lehti kadottaa hieman leveyttään ja hieman pituuttaan, tullen enemmän aikakauskirjan näköiseksi, mukavammaksi käytellä ja sopivammaksi lähettää. Kaksipalstaisesta se muuttuu yksipalstaiseksi. Kansilehti tulee taiteilijan piirtämäksi.

Minkälaiseksi tulee koko? Pysyväiseksi, jonka ilolla ilmoitamme. Ei lehti tule enää olemaan milloin 16, milloin 20, milloin 24 tai 28 tai 32-sivuinen, vaan säännöllisesti joka kuukausi se ilmestyy 32-sivuisena.

Entä nimi? Mikä on oleva uuden tulokkaan ristimänimi? Se on oleva:

Tietäjä

Teosofinen Aikakauskirja.

Miksi semmoinen nimi? Onko se hyvä? Ystävämme päättäkööt itse. Ensi numerossa teemme selkoa tämän nimen merkityksestä ja sopivaisuudesta.

Muodot vaihtelevat, mutta henki on sama. Elämä kasvaa, laajenee ja syventyy, mutta teosofian, jumalallisen viisauden henki on ikuisesti sama ja muuttumaton.

Vuosi 1908 on teosofisen aikakauslehtemme neljäs vuosi. Se on Teosofisen Seuran Suomalaisen Osaston ensimmäinen, mutta suomenkielisen teosofisen liikkeen kahdeksas. Liikkeemme seitsemän ensimmäistä vuotta ovat nyt kuluneet, neljä niistä alemman minän vankan maaperän luomisessa ja kolme — „Omantunnon“ vuodet — ylemmän minän toistaiseksi vielä heikkoa ääntä kuunnellessa. Nyt alkaa uusi „kierros“. Liikkeemme personallisuus — T. S. — on luotu. Se on kasvanut tehtävästään itsetietoiseksi. Se tietää, että sillä on sanoma julistettavana Suomen kansalle. Sen asema ei ole enää huutavan ääni korvessa, vaan näkyväisenä se astuu ulos ihmisten kesken ja Tietäjän suulla se kansalleen puhuu. Liikkeemme alkaa ensi vuonna uuden jakson elämässään ja 1908 on sen ensimmäinen vuosi tietäjänä. Tietäjä on oleva T. S:n Suomalaisen Osaston äänenkannattaja.

Tietäjän tehtävä on kantaa korkealla valon tulisoihtua. Jos ulkonainen pimeys hetkeksi laskeutuu kansamme ja maamme yli, on sisällinen valo loistava sitä kirkaammin, sillä jos silmä, joka on ruumiin valo, on pimeä, kuinka pimeä on silloin koko ruumis! Mutta jos silmä on valoisa, silloin se näkee pimeydessäkin. Ja tieto on silmän valo.

Korkea on tietäjän tehtävä. Mutta heikko hänen voimansa on, jolleivät hänen omaisensa häntä auta. Kaikki ne, joiden sydämen tulkki hän on, auttakoot häntä säännöllisesti ajatuksillaan ja siunauksillaan. Heidän siunauksensa rakentavat hänelle siivet. Ja ainoastaan jos hänellä on siivet, voi hän kohota Viisasten luo ja Herran luo ja oppia ja tulla valaistuksi. Ja kun hän itse on kylläinen, voi hän antaa muille syödä. Mutta ei nälkäinen kykene, vaan se joka on vanhurskaudella ravittu.

Sentähden tietäjä pyytää rakkautta. Uhratkaamme hänen hyväkseen parhaimmat ajatuksemme ja tunteemme, että hän puhuisi kansallemme totuuden sanoja ja että hänen viisautensa valo olisi niin kirkas, että sokeatkin sen näkisivät.